

[Hans Pinstrup.]

Manden søge Dispensation og eventuelt faa Lov til at beholde denne tredie — saadan maatte det forstaas. Denne Udtalelse og ogsaa andre Udtalelser af Ministeren viser klart, hvordan man lægger det hele til Rette saadan, at den enkelte Landbruger er afhængig af den Dispensation, der eventuelt kan opnaas — altsaa af rene Kontor-afgørelser. Paa det Grundlag mener man at kunne tilrettelægge Landbrugets Drift. Men Ministerens Udtalelser maa jo forstaas saadan, at der ikke i saadanne Tilfælde bliver Tale om Tvangssalg, og det har en vis Værdi at faa det fastslaet.

Det Spørgsmaal, jeg stillede, da jeg første Gang havde Ordet, om det virkelig var Mening, at Kreditforeninger, Hypotekforeninger, Banker og Sparekasser, land-økonomiske Foreninger, Forsøgs-gaarde o.s.v. i hvert enkelt Tilfælde skulde søge Dispensation fra Bestemmelsen om Bortforpagtning, svarede Ministeren ikke paa. Men det kan dog ikke være Mening, at man vil gennemføre en Lov uden at give Undtagelsesbestemmelser for de Tilfælde, hvor det maa være en Selvfølge, at der gøres Undtagelse. Det kan ikke være Hensigten at skabe et saa stort Kontorapparat som overhovedet gørligt paa disse Omraader, og det vil i hvert Fald være ganske urimeligt, hvis man opretholder Paabudet om Tvangsbortforpagtning her.

Jeg ser ingen Anledning til at forlænge Debatten med det ærede Medlem Hr. Aage Fogh — dertil er hans Synspunkter for ensidige og snævre, saaledes at det paa Forhaand maa betragtes som nytteløst. Med det kommunistiske Partis Stemmer vil det ærede Medlem maaske kunne opnaa et knebent Flertal for sine Forslag, men det betyder ikke, at der bliver Ro om den Lovgivningslinje, her er lagt, og som naturligt af Socialdemokrater og Kommuniste betragtes som en Indledning til noget videregaaende. Dette Forhold vil man forstaa i de Tusinder af Landbohjem, smaa og store, og det vil vække til Eftertanke inden for alle Kredse af Befolkningen, der ikke ønsker et socialiseret, kontorstyret Erhvervsliv og Samfund.

I øvrigt skal det ærede Medlem ikke gøre sig Bekymringer med Hensyn til min Stilling. Som Repræsentant for danske Landbrugere kan det ikke være mig ligegyldigt, om man lovgiver saaledes, at Ejendomsretten og Dispositionsfriheden smuldrer bort. Hvad Udstykning angaar, viser Statistikken det stik modsatte af, hvad det ærede Medlem har fremført, nemlig at med

Hensyn til de største Gaarde over 20 Tdr. Hartkorn har af samtlige Salg kun 29 pCt. været Familieoverdragelser, og det vil igen sige, at ca. 70 pCt. er frie Salg, der kommer ind under Udstykningslovens Bestemmelser. Det ærede Medlems Udtalelser er Agitationsfraser, hverken mere eller mindre. At alle Familiegodser ikke kommer i Handelen paa een Gang, ændrer intet i Udviklingen, hvor Slægter skifter og forsvinder og Ejendommene derefter kommer frem til Udstykning. Det kommunistiske Partis varme Tak til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh karakteriserede bedre end mange Ord Beskaffenheden af det ærede Medlems Forslag og Tanker og giver fuld Begrundelse for vor ubetingede Modstand mod disse Forslags Gennemførelse.

Victor Larsen: Foranlediget af nogle Udtalelser af mig for et Øjeblik siden om de store Gaardes og Godsers Besiddere, som det forekommer mig, at hele det danske Samfund skylder Tak, tillod det ærede Medlem Hr. Aage Fogh sig at sige, at hvis man gør Perioden 1940—45 op, er det ikke denne Gruppe — altsaa de store Godsbesiddere — der faar det bedste Skudsmaal. Jeg vil paa det skarpeste paatale denne Udtalelse.

Jeg gaar ud fra, at det er noget, der er løbet det ærede Medlem i Munden. Men det er fuldkommen urimeligt at paadutte en enkelt Gruppe den Slags. Det er ganske rigtigt, at der fandtes braadne Kar i den Gruppe. Det gjorde der desværre overalt, i alle Grupper i det danske Samfund. Det var heldigvis en saare lille Bestanddel. Det danske Samfunds, det danske Folks Stilling var der overhovedet ingen Tvivl om, og der var heller ikke nogen som helst Tvivl om Godsejernes Stilling taget som Helhed i denne Periode.

Det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Bemærkninger om de smaa Brugs Ejere, der ikke kan faa noget af den Jord, de store Godser ligger med, er fuldkommen urigtige og bliver ikke rigtigere af, at man Gang paa Gang gentager, at der er skabt en Lovgivning ved Statshusmandsloven, som kun rammer Gaardmandsbrug og Brugene ned efter. De Partier, der er gaaet med til Vedtagelsen, ogsaa Socialdemokratiet og det radikale Parti, regner jeg dog for at være saa vel funderede med Hensyn til Forstand og Synspunkter, at de ikke vil gaa med til en Lovgivning, der kun, skal vi sige, vender sig imod Gaardmandsbrug. Denne Lovgivning har netop ingen Undtagelse dannet, men rammer alle Brugsstørrelser, og det er